

| FLYGTNINGENÆVNET |

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 10. april 2017
Sagsbehandler: thj

Flygtningenævnet har den 22. februar 2017 afgivet hørings svar til udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Mulighed for i en krisesituation at afvise asylansøgere ved grænsen).

Den 15. marts 2017 har udlændinge- og integrationsministeren fremsat lovforslag nr. L 153 om ændring af udlændingeloven (Mulighed for i en krisesituation at afvise asylansøgere ved grænsen) for Folketinget. Det fremsatte lovforslag indeholder blandt andet en afgørende ændring af Flygtningenævnets kompetence i forhold til det udkast, hvortil nævnet har afgivet hørings svar.

I den anledning ønsker Flygtningenævnet at fremkomme med følgende yderligere bemærkninger.

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til ny § 28, stk. 8, i udlændingeloven), at Flygtningenævnet til brug for en afgørelse om afvisning, vurderer, om betingelserne i § 48 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., er opfyldt. Denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen.

I bemærkningerne til bestemmelsen forudsættes det, at Flygtningenævnet foretager en generel vurdering af forholdene i det enkelte land og på den baggrund ud fra en generel betragtning vurderer, om betingelserne i § 48 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., er opfyldt, og om det pågældende land således er at sidestille med et sikkert tredjeland.

Flygtningenævnet skal i den forbindelse bemærke, at hverken ordlyden i udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 4. pkt., praksis ved internationale menneskerettighedsorganer, herunder Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, eller nævnets generelle praksis ses at være forenelig med de pågældende bemærkninger til lovforslaget.

Det er således ikke muligt alene på baggrund af en generel vurdering af forholdene i de enkelte lande at vurdere, om betingelserne i § 48 a, stk. 1, 4. pkt., er opfyldt, herunder om udlændingen vil være i risiko for at blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, ved en afvisning til det pågældende land. Det vil i disse situationer være nødvendigt at sammenholde de konkrete oplysninger i sagen med de generelle forhold i det enkelte land, hvortil der påtænkes at ske afvisning. Som eksempel herpå kan nævnes Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (sag nr. 29217/12).

Det forudsættes endvidere med lovforslaget, at der med aktiveringen af den såkaldte nødbremse skal træffes afgørelse hurtigt af i hvert fald politiet og formentlig også i eventuelle klagesager af

Udlændingenævnet. Dette vil medføre, at Flygtningenævnet i en situation, hvor Dublinsystemet er brudt sammen, ligeledes hurtigt skal foretage en vurdering af forholdene i de enkelte lande, hvortil der påtænkes at ske afvisning. Dette vil efter nævnets opfattelse næppe være muligt, og i det mindste give anledning til betydelig tvivl om det vil være muligt, i forhold til en række lande. Flygtningenævnet henviser herved til, at det vil være nødvendigt at fremskaffe aktuelle oplysninger om forholdene i de pågældende lande i en situation, hvor asylsystemet må antages at være sat under voldsomt pres eller brudt sammen. Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse, at nævnet normalt træffer afgørelse som ankeinstans og efter en kontradiktorisk proces, hvor blandt andre Udlændingestyrelsen afgiver indlæg til nævnet på baggrund af de baggrundsoplysninger, som styrelsen er i besiddelse af.

Flygtningenævnet skal på denne baggrund henstille, at det fremsatte forslag ændres, således at det sikres, at den nødvendige vurdering i forhold til udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 4. pkt., foretages, og således, at det overvejes, at opgaven med at indhente oplysninger og vurdere forholdene i de omhandlede lande til brug for politiets afgørelse i 1. instans i stedet henlægges til Udlændingestyrelsen, der i forvejen varetager opgaven med at indhente generelle baggrundsoplysninger af asylrelevant karakter. Flygtningenævnet vil herefter, mere i overensstemmelse med nævnets rolle som ankeinstans, kunne afgive udtalelse til brug for Udlændingenævnets afgørelse.

P. N. V.

Bloch Andersen